

Poslednja Jugoslovenka

jovana gligorijević, marija vidić

LEPA BRENA JE PRVA, A MOŽDA I JEDINA OSOBA NA PROSTORIMA BIVŠE JUGOSLAVIJE KOJA JE DO KRAJA SHVATILA SVA PRAVILA ŠOU-BIZNISA. MUŠKARCI SU JE VOLELI JER JE PROTOTIP BALKANSKE LEPOVICE. ŽENE SU SE IDENTIFIKOVALE SA "NEŽNOM ŽENOM". DECA SU VOLELA BRENU ZBOG VESELIH I PEVLJIVIH, "BRZOHVATAJUĆIH" HITOVA. DANAS, POSLE SVEGA, SVI VOLE BRENU JER JE SIMBOL JEDNOG VREMENA – KADA SMO SVI BILI SREĆNI, BEZBRIŽNI, VISOKI I PLAVI. BAŠ KAO I ONA

Jedne pijane noći, početkom osamdesetih, u svečanoj sali hotela "Taš", drusna plavokosa pevačica uzjahala je harmonikaša. Deset godina kasnije, u Sofiji, na gradski stadion Levski, iz helikoptera na kom je velikim crvenim slovima pisalo "Balkan", spustila se Lepa Brena, najveća, i dosad neprevaziđena estradna zvezda Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Godine 2000, cela

POPULARNA PRETRAŽIVANJA

Zoom >

Nuspojave >

Zumiranje >

komentar dana >

Novogovor >

Lik i delo >

Portret savremenika >

kultura sećanja >

Iz arhive Vremena >

Kako smo birali 1990-2014. >

Pružimo šansu NIKOLI
559 na 3030

Upiši **559** i pošalji SMS na **3030**
Cena poruke je 200kn (PDV se ne naplaćuje)

DINARSKI: 160-516443-31

Srbija gleda direktan prenos konferencije za novinare na kojoj Brena i njen suprug Slobodan Živojinović saopštavaju da su platili otkup svog nekoliko dana ranije otegot osmogodišnjeg sina. Ovih dana Fahreta Jahić-Živojinović, ili Lepa Brena, uspešna poslovna žena, vlasnica imperije Grand, najavljuje veliki muzički *come back*. Žena-fenomen, kojom se s podjednakim interesovanjem bave žuta štampa i ozbiljne sociološke studije, krajem meseca objaviće novi album, i dokumentarni film o snimanju istog. Šuška se o objavljivanju Brenine autobiografije i o novom nastavku filma *Hajde da se volimo*. Ovo je njen četvrti album od kraja devedesetih naovamo, ali prvi od raspada SFRJ koji je praćen snažnom medijskom i

marketinškom ofanzivom poput one iz vremena kada je bila na vrhuncu karijere.

ČAČAK, ČAČAK: Prisećajući se Breninog početka, njen prvi kompozitor Milutin Popović Zahar kaže da ga je Vladimir Cvetković, tada slavni košarkaš, nazvao i ushićeno mu objasnio kako "ima neka pevačica koja skače na goste i jaše harmonikaša u hotelu 'Taš'" i da on, Zahar, mora da je upozna.

"Doveli je onako pospanu. Mrzovoljno mi je pružila ruku, nije me ni pogledala. Ajde da čujem šta pevaju... Jeste to narodna pesma, al' nije Lepa Lukić, nema trilera. Jeste Abba, al' nije engleski. Vidim da nema vajde, nije to to. Imala je sluh, al' to nije bilo obrađeno", opisuju Zahar za "Vreme" svoj prvi susret sa Brenom.

Zahar je odmah prionuo na posao: ime Breninog pratećeg benda, Lira šou, promenio je u Slatki greh. Naredne mesece Brena je provela u Zaharovom novobeogradskom stanu, gde je uz pomoć njegove tadašnje supruge, pevačice Gordane Lazarević, usavršavala pevanje. "U početku nisam znao da ću od nje napraviti nešto, ali već tad se videlo da ima harizmu. Imao sam veliku terasu i ljuljašku na njoj. Ona sedne da se ljulja, a sav komšiluk se postavi u redove kao u bioskopu i gleda u nju", priča Zahar

100
godina

Vreme teče,
kvalitet ostaje

dok kroz izlog jednog novobeogradskog kafića pokazuje blok solitera gde se nalazio njegov stan.

Da je Brena neosporno harizmatična ličnost potvrđuje Stanko Crnobrnja, režiser poslednja dva nastavka filma *Hajde da se volimo*, opisujući nekoliko scena kojima je bio svedok: "Eksterijer. Noć. London. Prilaz kineskoj četvrti. Dok hoda ulicom punom noćnih klubova, ka visokoj, plavoj devojci, u tankim, dugačkim štiklama i ultrakratkoj suknji, iz klubova se zaleću muškarci, izjavljuju ljubav, mašu, zvižde. Namontirani transseksualci sa uzbuđenjem uzvikuju: 'That's the way to go, girl!' Enterijer. Noć. Madrid. Flamenko bar. Profesionalne igračice flamenka u publici primećuju lepu, plavu devojkicu. Insistiraju da im se pridruži na sceni. Devojka prvi put u životu pleše flamenko i to na štiklama od dvanaest centimetara. Publika i profi igračice vrište od sreće."

LEPA BRENA: Prvi nastupi;...

mi je sinulo. On me nešto pita, a ja kažem: 'Ćuti, Cvele!' Izvadio sam papirić i olovku i počeo da pišem." Do dolaska u Kikindu, završio je *Čačak, Čačak*. Istog popodneva Brena je naučila pesmu, a uveče je otpevala. Zahar se seća da su u tom restoranu sedeli neki Italijani: "Peva ona one Abbe, niko je ne konstatuje, svi jedu. Krene *Čačak*, svi u nju! Italijani zinuli, konobari stali, pospuštali poslužavnike."

ĆUTI, NASTAJE ČAČAK: "Pitao sam se kako mogu da napravim zvezdu od nedovršenog pevača i koja je moja ciljna grupa", kaže Zahar. "To je omladina koja sa sela hrli u grad i deca. Zato sam napravio pesmu *Čačak, Čačak*. To je magija, kad njih očaraš, završiš posao. To je formula. A sećam se kada sam krenuo za Kikindu, gde je trebalo da nastupaju Brena i Slatki greh. Imao sam samo jednu strofu pesme. Seo sam sa Cveletom u autobus i samo

Nedugo potom, Zahar vodi Brenu i Slatki greh na "Hit paradu" u Dom sindikata. "Imala je samo jedne pantalone, neke plave, do članaka. U

...sa Minimaksom;

pevali Čačak, Čačak."

...sa decom;

pevačice bile su 'uredno' obučene, u dugim, svečanim haljinama, osim mene. Došla sam u bermudama koje sam sašila sa svojom majkom, leđa su mi bila gola, a majica mi je jedva prekrivala grudi. Uglavnom, zbog te 'neprijestojne' garderobe isekli su me iz emisije. Bila sam jedina koju nisu prikazali." Snimak nastupa na "Hit parade" ipak je dospelo na televiziju, ali kao predmet sprdnje. Aludirajući na Breninu visinu i tadašnju težinu, Milovan Ilić Minimaks u emisiji "Pretežno vedro" u nekoliko navrata prikazuje snimak zgrade koja se ruši, a odmah potom isečeni snimak sa "Hit parade".

"Minimaks je sa mnom hteo da se sprda, čak i na račun moje dikcije jer tada nisam znala da pravilno izgovaram 'č' i 'ć'. Praktično, ismejao me je, zezao se na moj račun, uveren da sam netaleantovana i da sam 'nula'.

tome je došla na paradu. Izlaze na binu Lepa Lukić, Zorica Brunclik, Toma Zdravković, sve kvalitetni pevači. Onda se pojavimo Brena i ja sa malim orkestrom. Svi se smeju, muzičari dobacuju, publika u šoku. Novinari govore da mi je to kraj karijere, a ja dobacujem: 'Pišite, Brena je hidrogenska bomba!' Normalno, nismo dobili nagradu, al' su ljudi izlazili iz Doma sindikata i

Iz manjih hotela, Lepa Brena i Slatki greh prešli su u hotel Jugoslavija, u to vreme najekskluzivnije mesto za nastupe te vrste. U isto vreme snimaju i prvu ploču za PGP RTB. Čačak postaje hit, ali ne ide baš sve glatko. Snimak pomenute "Hit parade" emitovan je na Televiziji Beograd, ali je u montaži isečen Brenin nastup. Zašto, objasnila je sama u jednom intervjuu: "Sve

PRONAĐENA

Strana koju ste tražili nije mogla biti pronađena.

Predlažemo da

**NOVOSTI
HOBOCIJA**

naslovi.net

...na koncertu u Temišvaru

Ispostavlja se da je reakcija publike bila sasvim suprotna od one koju je Minimaks hteo da postigne, jer je njegovo ismevanje zapravo bilo najbolja reklama za mladu pevačicu. Minimaks shvata da je pravo vreme da je dovede u emisiju. Posle toga, i zvanično, zvezda je rođena, a "brenomanija" uzima sve više maha.

...sa "barbikom" sa svojim likom

Na prvom albumu, snimljenom 1981. godine, naslovna pesma *Čačak, Čačak* bila je najveći hit. Sledeće, 1982, Lepa Brena i Slatki greh, ponovo u saradnji sa Zaharom, izdaju drugi album, na kom su pesme koje se i danas slušaju: *Mile voli disko, Duge noge, Dama iz Londona*... Album je prodat u fantastičnih 780.000 primeraka, a prema rečima Saše Popovića, vođe benda, izvođački honorar bio je 1,36 miliona maraka. Brena te godine drastično menja imidž: doteruje liniju, zaštitni znak postaju joj šortsevi i mini suknje, a očigledno je i da je više

Kad tamo, upravo tom njegovom 'TV humoreskom' počeo je moj veliki, nezadrživi medijski uspon. Njegova neslana šala brzo se okrenula u moju korist", ispričala je kasnije Brena.

Minimaks nastavlja da pravi priloge o Breni u svojim radijskim i televizijskim emisijama, i uz njen nadimak dodaje epitet "lepa".

"U trenutku kada se Brena pojavila, poklopilo se nekoliko stvari koje su pomogle da ona postane toliko popularna", kaže za "Vreme" Milena Dragičević-Šešić, teoretičarka kulture i medija: "Nastajali su oslobođeni mediji koji su sada smeli da puštaju i tu vrstu muzike, ogromno tržište SFRJ sa svojim kapitalom... Imate i gastarbajtere koji su već stekli nekakav kapital i imaju potrebu za muzikom koja će vizuelno odgovarati onome što nude nemački komercijalni kanali, u isto vreme sadržavati i ono što ih asocira na zavičaj. Konačno, bila je potrebna ogromna doza humora koji je Brena posedovala. Ona je imala različite elemente: bila je devojčica, zavodnica, naivka – zadovoljavala je sve nivoe publike."

truda ulagala u scenski nastup. Takođe, u njenim gostovanjima na televiziji primetno je da radi na sebi: umesto razigrane devojčice gledaoci vide odmerenu i pristojnu, a ipak veselu mladu ženu. "Brena je uvek bila pametna žena, koja je volela uspeh i bila spremna da mnogo radi na sebi", tvrdi Zahar. I Stanko Crnobrnja je se seća kao lojalne, profesionalne, disciplinovane, koncentrisane, ali u isto vreme duhovite osobe koja voli da priča viceve, voli kinesku hranu, pametne horoskope, vedru muziku i elegantan nakit.

Takav imidž na trenutak je ugrozila jedna, sada već legendarna epizoda: časopis "Osmica" objavio je na naslovnoj strani Breninu sliku na kojoj se vrlo eksplicitno, ispod komada tkanine koji je imala na sebi vide grudi. Brena se branila da joj tako nešto nije bila namera, krivila je reflektore i fotografa koji je zloupotrebio situaciju. Čak je ponudila da otkupi ceo tiraž kako slika ne bi otišla u javnost. Nije vredelo. Taj broj "Osmice" preko noći je rasprodan u 600.000 primeraka.

Uprkos, a možda i zahvaljujući ovom skandalu, Brenina karijera u narednim godinama nezadrživo napreduje. Iako nije uspela da pobedi na nacionalnom takmičenju za Pesmu Evrovizije, maksim singl sa pesmom *Sitnije, Cile* te 1984. godine prodat je u 800.000 primeraka. Naredni album *Bato, Bato* obara sve rekorde tiražom od milion i sto hiljada primeraka. Tada je već prekinula saradnju sa Milutinom Popovićem Zaharom, i dala poverenje menadžeru Raki Đokiću, relativno nepoznatom ali perspektivnom direktoru tadašnje Estrade "Kikinda", koji postaje njihov novi menadžer i izvršni producent. Ova saradnja potrajeće do Rakine smrti, 1993. godine, događaja koji Brena i dan-danas ističe kao najtragičniji u životu.

Pod Đokićevim nadzorom, hitovi *Bosanac, Igraj Boro moje oro, Moj je lola zvezda rokenrola, Dečko mi je školarac* i *Recite mu da ga volim* učinili su da album *Bato, Bato* bude najprodavaniji u Breninoj karijeri.

ŽIVELA JUGOSLAVIJA: Lepa Brena i Slatki greh 1985. postaju prvi narodnjaci koji su ušli u Sava centar: 17 večeri zaredom sviraju za 70.000 ljudi. Iste godine na koncertu u Mostaru, na velikom gradskom stadionu, 25.000 ljudi kliče: "Mi smo Brenini, Brena je naša." Ogromna popularnost prevazilazi granice SFRJ: umesto planiranog nastupa u jednoj sali u Temišvaru, organizatori odlučuju da koncert bude održan na stadionu, čija je rekordna poseta do tada bila 30.000 ljudi. Breninom koncertu prisustvovalo je 50.000 obožavalaca. Odatle je i legendarni snimak gde Brena stoji na kranu iznad stadiona, a desetine hiljada Rumuna sa njom na čistom

spskohrvatskom pevaju *Živela Jugoslavija*, proizvod obnovljene saradnje sa Zaharom.

Lepa Brena se oprobala i na filmu. Prvo pojavljivanje imala je u *Tesnoj koži* Miće Miloševića, inače najgledanijem u bivšoj Jugoslaviji, gde je otpevala dve pesme. Ali, epizodna uloga u komediji bila je daleko manje od onoga što je imala da ponudi. Raka Đokić angažuje istu ekipu koja je pravila *Tesnu kožu* i nastaje film *Nema problema*, čiji je glavni cilj bio promocija Brene i Slatkog greha.

Međutim, kada se pomenu Brena i film, i danas je svima prva asocijacija trilogija *Hajde da se volimo*, u kojoj Brena igra samu sebe. Prvi put kod nas, za potrebe filma, snimljeni su atraktivni, visokobudžetni spotovi, koji su se kasnije emitovali nezavisno od filma. Spot za pesmu *Hajde da se volimo*, urađen je u dve verzije. Prva je snimljena u Dubrovniku, a druga, otpevana na engleskom jeziku, urađena je u Londonu. I sam film sniman je na fantastičnom broju lokacija: Budva, Lopud, Korčula, Zagreb, Sofija, Madrid, London, Istanbul, Najrobi, Majami. Reakcija publike bila je, malo je reći, fascinantna. Opisujući masovnu histeriju za Brenom, Stanko Crnobrnja, koji je režirao poslednja dva nastavka, priseća se da je interesovanje bilo toliko da su video-klubovi ove filmove izdavali na sat, a ne na dan.

POSLEDNJI LET: Brena živi američki san, a Jugoslavija svoje poslednje godine: "Tih godina celo društvo želelo je da živi iluziju veselosti: oni na Zapadu rade, crnče, svuda kriza, ali se zaboravlja da su i kod nas bile grupe za struju i da se čekalo u redovima za deterdžent i kafu. Danas u kolektivnom sećanju to ne postoji. A ipak je to vreme nosilo zametak onoga što je kulminiralo devedesetih", smatra Šešićeva.

Krajem osamdesetih Brena je neprikosnovena zvezda jugoslovenske estrade. Potvrda tog statusa, a po mnogima kruna njene celokupne karijere stigla je u avgustu 1990. godine. Višemesečna turneja završena je koncertom u Bugarskoj, gde se odigralo sad već legendarno spuštanje helikopterom na stadion Levski. Teško da bi neko mogao da zaboravi: Brena u kratkoj crnoj haljini sa zlatnim ukrasima, raspuštene kose, na vratolomno visokim štiklama izlazi iz helikoptera. Slatki greh je već na bini i svira. Brena oprčava stadion, penje se na binu i jedva primetno zadihana počinje: "Malo selo, zelen lug, kraj Morave disko klub...". Kao u transu, 85.000 Bugara sa njom peva *Mile voli disko*.

Na premijeri filma *Hajde da se volimo*, Brena je upoznala tenisera Bobu Živojinovića, za kog će se udati 1991. godine. Udaja za Bobu poklopila se sa početkom rata. To je

ujedno bio i početak kraja Lepe Brene, onakve kakvu je pamtimo. S Bobom odlazi u Ameriku, gde u maju 1992. godine rađa sina Stefana Emeraldada. Nekoliko dana nakon porođaja, sa Bobom i detetom vraća se u zemlju. To je bio poslednji let JAT-a na redovnoj liniji Njujork–Beograd pre nego što su uvedene sankcije. Tokom rata, kao i o mnogim javnim ličnostima, i o Breni su se raspredale razne glasine o tome na čijoj je strani. Naravno, nijedna od njih nije bila tačna. "Ne mislim da je došlo do pada njene popularnosti, ali su došle druge zvezde. Neko ko je pevao 'od Vardara do Triglava' nije zgodna nacionalistička ikona. Ali to ne umanjuje njenu popularnost. Bilo je teško opstati u tim vremenima, ali je kroz posao prevazišla ono što bi za neke druge bilo smrtna presuda", kaže Šešićeva.

Devedesetih godina snimila je još tri albuma, ali se danas samo najzagriženiji fanovi sećaju tih pesama. Donekle bi se mogao izdvojiti hit *Ja nemam drugi dom* iz 1994. godine koji je, prema Breninim tvrdnjama, posvećen mužu i sinu, ali su mnogi u njemu prepoznali i drugačiju simboliku. Jedan od poslednjih "trenutaka za pamćenje" u njenoj karijeri jeste koncert na Tašmajdanu kada je Brena hit *Okrećeš mi leđa* otpevala prikačena za petnaestak metara visoku saju.

Tržiste se raspalo jer zemlja kojoj je, i o kojoj je pevala više nije postojala. Poklapanje raspada Jugoslavije sa padom Brenine popularnosti još jedno je svedočanstvo u prilog tezi da je ova žena za mnoge bila jedan od simbola jugoslovenstva ili, kako Zahar kaže, "poslednji stub bratstva i jedinstva". Ipak, Brena nije sebi dozvolila da propadne. Još jednom potvrdivši ono što svi koji su sa njom saradivali ističu – da je izuzetno pametna i sposobna žena – nije sedela skrštenih ruku. Odlazak sa estrade iskoristila je prvo da bi se posvetila porodici, a potom i razvijanju porodičnog biznisa. Povremeno se pojavi na TV Pink-u, najčešće u svom Grand šou, ali su ti nastupi pažljivo dozirani, uglavnom oko Nove godine ili u nekoj drugoj, specijalnoj prilici.

DOBRO JUTRO, ČARŠIJO: Kako je Brena postala i ostala najveća zvezda velike Jugoslavije?

"Brena je prva estradna ličnost koja je prevela novokomponovanu narodnu muziku iz sela u urbanu sredinu. Ona je i prva na kojoj je primenjena marketinška taktika, koja nije tipična za neofolk već za garažni rok. Takođe, prva je privukla na koncerte ljude koji nisu bili slušaoci neofolk muzike. Na drugim folk koncertima, kada su anketari razgovarali sa posetiocima, niko se nije izvinjavao što je tu i što sluša takvu muziku, a

na Breninim koncertima ljudi su se sakrivali, govorili da su se slučajno tu zatekli, da su slučajno dobili kartu...", kaže Milena Dragičević-Šešić.

Primenivši proverenu "dobro jutro čaršijo na četiri strane" formulu, nije mogla da ne uspe. Intelektualni snobovi zamerali su joj na širenju kiča i neukusa. Džabe. Kič i jeste bio karta na koju je ona igrala i vrlo svesno i obilato koristila. Definitivno, prva je, a možda zasad i jedina na ovim prostorima do kraja shvatila sva pravila šou-biznisa. Lepa Brena bila je lik koji je Fahreta Jahić kreirala i uspešno ga glumi gotovo tri decenije. I ona sama u intervjuima koje daje poslednjih godina pravi razliku između sebe i Brene. O ovoj drugoj često govori u trećem licu. Nedavno je, opisujući album koji ovog meseca treba da izađe, rekla: "To će biti ono što ja mislim da Lepa Brena treba da bude u XXI veku."

Amerikanci, koji su šou-biznis izmislili, imaju svoje ikone, Ester Vilijams, Merilin Monro, Madonu... Mi smo imali Brenu koja je bila pomalo od svake. U zavisnosti od prilike, ona je i nešto poput Bond devojke, Čarlijevog anđela, Modesti Blejz i, uopšte, svakog ženskog lika koji je ostavio traga u popularnoj kulturi. Ko u to ne veruje, nek pogleda *Hajde da se volimo*, i videće Brenu kako lako poput vidre skače u more, mlati negativce, pa u najženstvenijim toaletama koje se mogu zamisliti peva i igra ostavljajući bez daha sve oko sebe.

Muškarci su je voleli jer je prototip balkanske lepotice, visoka, dugonoga, a opet sa malo salceta tu i tamo (uglavnom tamo "gde treba"). Žene su se identifikovale sa "nežnom ženom", čija lepota spava u srcu, "a ne u telu, a ne u kosi". U ono vreme "vladajuća", radnička klasa, mahom oni koji su sa sela došli u grad, prepoznavali su se u stihovima "harmonika svira disko", "kaže meni lane moje, opanci ti lepo stoje, haljine ti tanke k'o u varošanke". Deca su volela Brenu zbog veselih i pevljivih, "brzohvatajućih" hitova. Devojčice su u njoj prepoznavale ono zbog čega su volele barbike: dugonogu plavušu u šljaštećim krpicama u kakve bi obukle svoje lutke. Danas, svi vole Brenu jer je simbol jednog vremena, koje niti je tako davno prošlo, niti je bilo tako sjajno, ali su ga sve strahote koje su se u međuvremenu dogodile zatrpale duboko u sećanje, kao poslednji trenutak pred katastrofu, kada smo svi bili srećni, bezbrižni, visoki i plavi. Baš kao Brena.

Breni se može zameriti zbog kiča, šunda, tekstova na ivici dobrog ukusa, ali sve te primedbe padaju u vodu ako se kao prva premisa uzme da nikada nije imala nameru da bude umetnica, već pre svega zabavljačica.

Još jedno je neosporno: sve što ima Fahreta Jahić-Živojinović zaradila je svojim rukama. Zlobnici bi dodali – i nogama. Možda. Ali, kakve su to noge!

Predistorija

(OSNOVNA ŠKOLA U BRČKOM:
Fahreta Jahić (glava iza, levo pored) i
Branko Ćopić)

Fahreta, treće dete Abida, medicinskog tehničara, i krojačice Ifete Jahić rođena je 20. oktobra 1960. godine u Tuzli, a u Brčkom je završila osnovnu školu i gimnaziju. Kao devojčica naučila je da veze Vilerove goblene, trenirala je košarku, volela je školu, želela da studira medicinu, cenila je Branka Ćopića, ali i pesme Đorđa Marjanovića, Josipe Lisac, Kemala Montena. Počela je da peva na igrankama, a prvi uspeh – prvu nagradu – postiže na lokalnom takmičenju Mladih graditelja za izvođenje pesme Kemala Montena.

U Beograd je došla da bi studirala geografiju. Iz tog perioda seća se besparice, faza usamljenosti i nostalgije, ali i novih poznanstava, flertova i sedeljki. Tokom jedne od tih faza očajanja, u posetu je stigla prijateljica iz Brčkog koja joj je ispričala o nekom fenomenalnom bendu Lira šou koji tamo svira. Spakovala je kofere i vratila se u Brčko, da bi iste večeri otišla na njihov nastup. Kako bi im pokazala da ima talenta, otpevala je jednu pesmu Tine Turner.

Lira šou, kafanski bend, svirao je i domaće i strano, i zabavnjake i narodnjake. Brena nije znala narodne pesme, ali je obećala da će ih naučiti. I sve je krenulo sjajno, dok se roditelji nisu usprotivili želji mezimice da postane kafanska pevačica. Sledi razlaz, a Lira šou nastavlja samostalne nastupe. Početkom aprila 1980. bend je stigao u Bačku Palanku gde je trebalo da sviraju u hotelu. Ali, hotel je bio oblepljen plakatima o nekakvoj misterioznoj pevačici. Pošto se tokom večeri sala napunila muškarcima koji su iščekivali "žensko", vođa benda Saša Popović već je isplanirao da krišom napusti

Bačku Palanku. A onda mu je recepcionar prosledio poruku: "Stigla neka Brena iz Brčkog. Traži vas!"

Nadimak

Prema sopstvenoj priči, Brena je svoj nadimak, a kasnije i umetničko ime, dobila još u srednjoj školi. Trenirala je košarku, trener nikako nije mogao da joj zapamti ime, pa ju je prozvao Brena. Poreklo ovog imena nije baš najjasnije. Prema podacima iz knjige *Neofolk kultura* Milene Dragičević-Šešić, Brena može da bude nadimak izveden od imena Obrenija. U isto vreme, to je i nadimak za devojkicu kovrdžave kose ("brenovati – praviti talase u kosi kovrčalom, kovrčati", *Rečnik srpskohrvatskog jezika*, Novi Sad – Zagreb, 1967). Šezdesetih, lepa Brena se javlja kao lik u zabavnoj emisiji "Veselo veče" na Radio Beogradu. Reporter Rafajlo Raf Maksić, lik koji je tumačio Mija Aleksić, izveštavao je sa izbora za mis sela Gornja Rekavica, na kom je pobednica bila upravo lepa Brena. Prema pričama starijih, zbog sinonima brenovanje i kovrdžanje, do "Vesele večeri", Brena je bilo često ime za ovce.

Biznis

Porodična firma Grand Slam Group osnovana je 1996. godine, i u njoj Fahreta i Slobodan Živojinović imaju po 50 odsto udela. Od 1998. član tog preduzeća je i Grand Production, u kom direktor i vođa Slatkog greha Saša Popović ima 49 odsto vlasništva. Prema podacima koje je Popović nedavno izneo u jednom intervjuu, prošlogodišnji promet Granda iznosio je između pet i šest miliona evra, "od čega je 'čisto' ostalo oko 35 odsto". Zapravo, prošlogodišnja dobit preduzeća je oko milion i po evra, a tome između ostalog doprinose prihodi ostvareni od "Grand revije" koja se, tvrdi Popović, dva puta mesečno prodaje u tiražu od 85.000 do 100.000 primeraka i nema remitendu.

Kompanija poseduje fabriku za proizvodnju CD-a i DVD-ja, ali Popović kaže da je najveća zarada od marketinga. Grand ima 42 zaposlena, a prosečna plata je oko 400 evra.

Od početka poslovnih pohoda, bračni par Živojinović je na domaće tržište, između ostalog, uveo "red bul", vruće pantalone (za mršavljenje), postao je zastupnik Mercedesa, a 2002. i zastupnik Forda.

Brena i Boba

(SVADBA DECENIJE: Jan Tirjak, Slobodan Živojinović, Lepa Brena i Raka Đokić)

Lepa Brena i Boba Živojinović upoznali su se u vreme kada su oboje bili na vrhuncu svojih karijera. Odmah su postali "zlatni par", bez obzira na to što je Boba u to vreme već bi oženjen. Naravno, različiti tračevi ih nisu mimoilazili, pa se tako proneo glas da je

Brena rodila vanbračno dete. Mašta onih koji su o tome tračarili otišla je toliko daleko da su pričali da je rodila crnče. Ona je sve demantovala, ali se i dobro zabavljala: naslovne strane sa Brenom koja u naručju drži bebu smenjivale su jedna drugu, a svaki put je u pitanju bila druga beba. Da je reč o izmišljotini, postalo je jasno kada se pojavila slika na kojoj drži pomenuto crnče. "Svadba decenije" održana je u decembru 1991. u hotelu Interkontinental u Beogradu. Bobin kum bio je poznati teniski stručnjak Jan Tirjak, a ne, kako se mnogi pogrešno sećaju, Boris Becker. Ipak, Becker je upamćen po najimpresivnijem poklonu: najnovijem modelu mercedesa umotanom u celofan, sa ogromnom mašnom. Brenin kum je bio Raka Đokić, čiji menadžerski duh ni ovde nije mirovao: objavljena je video-kaseta sa venčanja. Brena je nosila Diorovu venčanicu, a iza kamera je stajao Stanko Crnobrnja. Celokupan prihod od prodaje kasete otišao je u humanitarne svrhe, čime su zapušena usta onima koji su ih kritikovali zbog "prodaje intime". Ovog trika će se tek deceniju i po kasnije dosetiti Holivud, odnosno Anđelina Džoli i Bred Pit, koji su slike svog novorođenog deteta prodali za pet miliona dolara i sve dali u humanitarne svrhe.

Prilagođavanje sa dostojanstvom

"U bivšoj Jugoslaviji dopadalo mi se što smo imali šest republika i dve pokrajine, stabilnu valutu, otvorene granice, pasoš, i niko nam nije tražio vizu. Slično bivšoj Jugoslaviji danas živi ujedinjena Evropa"

(Slika - "LEPOTA JE PROLAZNA, OSTAJE ONO ŠTO FINANSIJSKI STEKNEMO": Lepa Brena)

"VREME": Koliko sličnosti imaju Lepa Brena i Fahreta Jahić-Živojinović?

LEPA BRENA: Kompatibilne su i neophodne jedna drugoj, kao jednojajčani blizanci. To što jednoj fali, druga će nadoknaditi. Oduvek je Lepa Brena bila moje "drugo ja". Lepa Brena mi je dala slobodu da budem otvoreno lucidna, otvoreno tužna, otvoreno vesela. Da to ne krijem u sebi. Vaspitani smo tako da sve što se događa u tvom unutrašnjem svetu i porodici uopšte a nije lepo, treba sakriti u sebi i čutati jer je to sramota. Lepa Brena mi je pomogla da sve svoje tuge i radosti, sreću, ljubav i bol podelim sa publikom. To je sjajan ventil.

Mnogima su, kada se pomene SFRJ, prve asocijacije Tito i Brena. Kako iz današnje perspektive gledate na tu zemlju, u

sentimentalnom, ali i u tržišnom smislu?

Na vreme sam se upoznala sa bivšom Jugoslavijom, i sentimentalno i tržišno. Moja turneja trajala je devet godina: od 1982. do 1991. kada sam se udala. Drugačiji su ekonomski parametri bili u ono vreme, a drugačiji su danas. Prilagodila sam se i jednoj i drugoj situaciji, jer mislim da je odlika inteligentnih prilagođavanje bez gubljenja dostojanstva. U bivšoj Jugoslaviji dopadalo mi se što smo imali šest republika i dve pokrajine, stabilnu valutu, sa jednim predsednikom koji je vodio fenomenalnu spoljnu politiku. Tada smo imali otvorene granice, pasoš, i niko nam nije tražio vizu. Unutrašnju politiku ne bih komentarisala, neka to učine pametniji od mene. Znam da je bila mnogo mirnija, a možda sam bila premlada da shvatim tadašnje prilike. Ostaviću to političarima, jer ja imam drugi zadatak na ovoj planeti. Slično bivšoj Jugoslaviji danas živi ujedinjena Evropa, ako izuzmemo Irsku koja je odbila, ali svako ima pravo da bude za i protiv. U biti, to je sistem bez granica, imaju konvertibilnu valutu i imaju predsedavajuću državu. Mislim da ljudima nikada ne treba zatvarati vrata, da morate da poštujete pravo na drugačiju boju kože, veru, sve te raznolikosti, svugde je zakonom zaštićeno pravo na veroispovest, lični identitet, pravo na poreklo, pravo na lično dostojanstvo. Mi se tek sada susrećemo s tim i još uvek bazamo po nekoj prošlosti, dok svet uveliko grabi krupnim koracima napred.

Lepota je prolazna, a ostaje ono što si finansijski stekao zahvaljujući svom radu. Tržišni momenat sam osetila 1982. kada sam sa Rakom Đokićem i Slatkim grehom

napravila veliku jugoslovensku turneju. Koliki je to saldo bio, tada sam zaista mogla da vidim, jer sam tako živila devet godina. Naravno da je, kada se Jugoslavija raspala, bilo smešno raditi. Nisam videla smisao u radu na ovim prostorima i okrenula sam se ka jednom konvertibilnom tržištu, pevala sam po celom svetu, osim kod nas. Pošto sam na prostorima bivše Jugoslavije poželjna gde god da odem, planiram da objedinim to tržište, jer imam pozive iz svih bivših republika, a to ću i uraditi sa ovim novim albumom. Naravno, zavisno od toga kakve će pozicije zauzeti album i da li će publika prepoznati emociju koju sam pokušala da prenesem. Ono što najbolje znam da radim su koncerti. To me sve ovo vreme drži u životu.

Najavili ste da će pesme na novom albumu biti prilagođene vašim godinama i sentimentu. Kakva je Brena u XXI veku?

Ovaj album pripada mojoj zrelosti i emociji. Htela sam da dam jedan pogled iznutra. To što ljudi o vama mogu da pročitaju i vide, to je uvek sve slatko i lepo. Na naslovnim stranama smo obučeni u najlepšu garderobu, smešimo se, ali pogled iznutra znači videti i osetiti kako je kada ste uvek na početku. Bitno je da održite taj balans, da ste uspešni u poslu, a istovremeno dobra majka i nežna supruga, da imate deo vremena za sebe, za svoje prijatelje. Pri tom, ne smete da upadnete u zamku da budete sluga svima, osim sebi. Velika je stvar kad možete da kažete: "Da, ja radim to što radim i volim svoj posao i odlično se osećam bez obzira što imam i bore!" Ovaj svet nije krojen po meri obične žene, jer čim dobiješ bore, odmah te zagledaju. Srećna sam što u XXI veku dolazi vreme u kom žene dobijaju pozicije u svim sferama društva. Danas su žene podjednako dobre i kao šefovi kuhinje i kao astronauti. Dovoljno dugo su bile samo dobre domaćice i ako su mlađe, dobre ljubavnice. Sviđa mi se taj napredak. Dobro se osećam u svojim godinama i to želim da poručim ovim albumom.

Dokazali ste se i u biznisu. Iako se u Srbiji sve više govori o uspešnim ženama, u raznim analizama i studijama, vas se sete retko ili nikada.

Mislim da postoji mala disproporcija kad su u pitanju žene koje vode fabrike, ili rade na polju ekonomije i kada govorimo o ženama koje su u svetu šou-biznisa. Često me svrstavaju u kategoriju "moćnih žena u Srbiji", šta god to značilo. Mislim da me ima i previše u medijima. Trudim se da to bude jedna prava doza, jer svi znaju da imam svoju emisiju i da mogu da se pojavljujem kad hoću. Publika zna da ne volim da idem na TV, ukoliko nemam šta da kažem ili pokažem. Izbegavam i javna pojavljivanja

ukoliko smatram da to nije moje polje interesovanja. To ume da bude dosadno kao kad jedeš isti kolač svakog dana po nekoliko puta.

 [POŠALJI KOMENTAR REDAKCIJI](#)

 [ODŠTAMPAJ TEKST](#)

 Like 1

 G+

[POČETNA](#) | [PRODAJA](#) | [MARKETING](#) | [REDAKCIJA](#) | [ARHIVA](#) | [PRETPLATNICI](#)

VREME

Copyright © 1998-2019 Vreme, Beograd

EUnet Hosting